

ifjúsági híradó

VII. évfolyam 4. szám A Pecsí Szikra Nyomda „Magyar Lajos” KISZ-szervezetének híradója 1979. december

Német szakszervezeti küldöttség látogatása

A Német Szövetségi Köztársaság Mainz városából tartományi szakszervezeti delegáció érkezett megyénkbe. Programjuk egyik állomása nyomdánk meglátogatása volt. A küldöttség vezetője Julius Lehlbach vezető titkár. Társaságában érkezett Hans Anders, a Szállítási és Közlekedési Dolgozók Szakszervezetének megyei titkára és Klaus Schrinner, a Nyomda-, és Papíripari Dolgozók Szakszervezetének megyei titkára.

A kölcsönös bemutatkozások után Benczes Dénes elvtárs gazdasági igazgató, helyettes tájékoztatója hangzott el nyomdánkról, amelyet szakmai vonatkozásban kiegészített Farkas Gábor műszaki igazgatóhelyettes elvtárs. Ezt követően pedig Klaus Schrinner megyei titkár adott tájékoztatást többek között a német nyomdászok életkörülményeiről, a munkáltatókkal folytatott harcukról, azok eredményeiről, a kiváló okokról, a nyomdák technikai fejlettségének színvonaláról.

Az üzem megtekintése után szakszervezeti tisztségviselőkkel találkoztak a vendégek. A nagyon baráti, őszinte hangvételű és minden feszültségtől mentes beszélgetés alkalmával a termeléssel, általában a gazdálkodással és szociálpolitikával kapcsolatos kérdések és válaszok hangzottak el mindkét fél részéről.

Az elmúlt két hónap leforgása alatt ez volt a második külföldi delegáció, amely látogatást tett nyomdánkban. Hasznosak ezek a találkozók, mert lehetőséget adnak egymás életébe való bepillantásra. Kár lenne tagadni, hogy magasabb technikai színvonalon állnak, mint mi állunk jelenleg. Azonban azt is meg kell mondani, hogy ennek ellenére eredményeinket, munkánkat illetően nincsen szögyelleni valónk.

Balás Ferenc
szb-titkár

Átadták az Engel János nivódíjat

November 7-re emlékeztünk

Kitüntetések, jutalmazások

November 6-án, 14 órakor a gépteremben ünnepséget tartottunk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 62. évfordulója tiszteletére. A Himnusz hangjai után Balás Ferenc elvtárs, a szakszervezeti bizottság titkára köszöntötte a vállalat dolgozóit, s felkérte Spárer Ödön elvtársat, a pártalapszervezet titkárát az ünnepi beszéd megtartására. A szónok beszélt a nagy történelmi esemény jelentőségéről, a világorradalmi folyamatra gyakorolt hatásáról. Beszéde végén szólt az előttünk álló feladatokról, a XII. kongresszusra való felkészülésről.

Ezután Molnár Dezső verset szavalt, majd Szendrői György igazgató átnyújtotta az Engel János nivódíjat, melyet ebben az évben Gratzner Ferenc, mo-

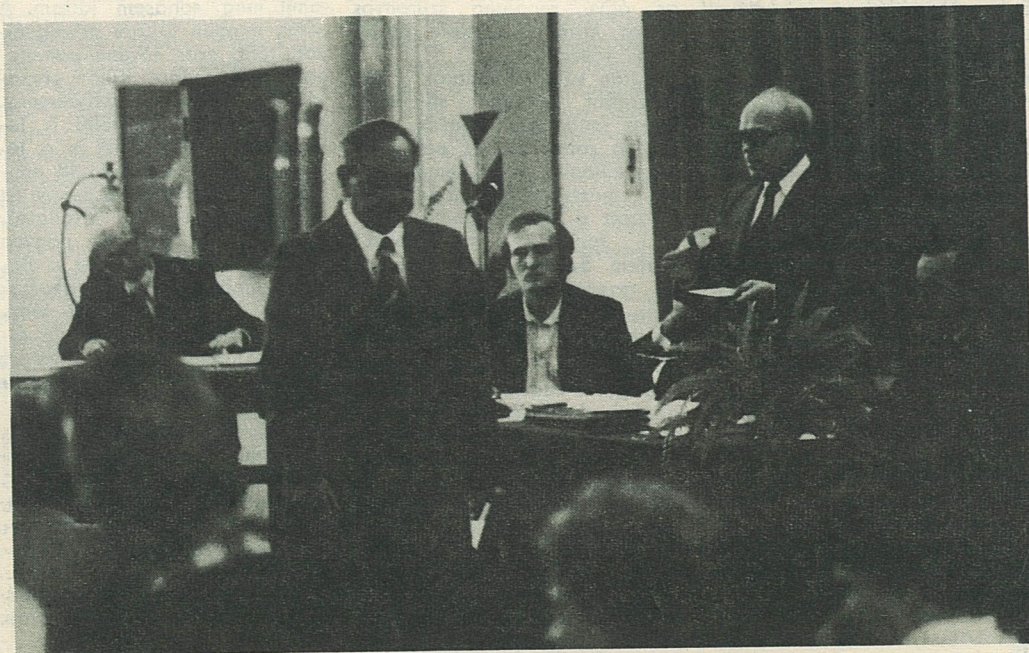
hácsi telepvezető és Németh Antalné betanított gépmester kaptak. Ezt követően a társadalmi munkában élenjáróknak Kiváló Dolgozó kitüntetést adott át, Egerszegi Zoltán, Engyel Tiborné és Monostori György pártcsoporthatalmiaknak, Leidecker Lajosné KISZ-bizottsági tagnak, Vavika Antal alapszervi KISZ-titkárnak, Mozsgai Róbert, Békei Piroska és Maul Józsefné szakszervezeti bizalmiaknak.

A 750 000 kilométeres bal- esetmentes vezetésért Horváth József gépkocsivezető kapta meg a kitüntetést. Többen pénzjutalomban részesültek, s ezen az ünnepségen történt az aranygyűrű átadása is.

Az ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

Spárer Ödön, a pártalapszervezet titkára ünnepi beszédét tartja.

Szendrői György igazgató adta át a kitüntetéseket, jutalmakat

ORSZÁGJÁRÁSON

BIZONY CSAK FÉLIG töltöttem meg a buszt, amikor szombaton reggel végre összegyűltünk. Többen hivatkoztak arra, (KISZ-tagok!) hogy a kétnapos kirándulás teljes költségére – tehát utazás, szállás és étkezés – sok a 250,- Ft. Hát én nem tudom...

Háromórás utazás után megérkeztünk első állomáshelyünkre, Zalaegerszegre. Itt először is ettünk és ittunk valamit, majd meglátogattuk a nyomdát. Elég takaros kis üzem, kb. fele akkora, mint a miénk. A termelési értékük is fele annyi. 240-en dolgoznak itt. Érdekes, hogy könyvet nem nyomnak, viszont sok a kereskedelmi nyomtatványuk. A 40–50 000 példányos Zalai Hírlap eléggé szép újság ahhoz képest, hogy magasnyomással készül. Az üzem környéke rendezettebb, mint a Szikra Nyomdáé. Az ebédlővel szembeni falon (tehát a legforgalmasabb helyen) láttam néhány nagyon szép és mozgalmas falújságot. Miért kell az ilyesmit nálunk sarokba dugni? Sajnos, nem sok időt töltöttünk az üzemben, mert várt a következő úticél: Ják.

A jáki templom egészen más volt a valóságban, mint ahogy a képek után elképzeltem. Hatalmas, súlyos, nyomasztó. Méltó volt rá, hogy évszázadokig az egyházi hatalom szimbóluma legyen. A hatást még fokozta a borult, esős idő. A templom belseje is nagyrészt román és kora-barokk stílusú, bár a későbbi irányzatok is fellelhetők, pl. az oltár díszítésében. Láttunk néhány nagyon értékes freskót is. Ezeknél régebbi falfestmények csak pécsi ókeresztény sírkamrákban találhatók.

DÉLUTÁN INDULTUNK Szombathelyre. Egy önkiszolgáló étteremben ebédeltünk.

Természetesen városnézéssel kezdődött a programot. Aki nem a vendéglővel ismerkedett, az láthatott egy nagyon értékes műemléket, és „még valamit”. A műemlék, a savariai Isis szentély maradványai és múzeuma. Megragadott a római birodalom nagysága. Kultúra, művészet. Kétezer éve stabilan álló hadi utak, mozaik padlók, ép edények és más eszközök... Aztán jöttek a hunok, az avarok, végül mi, és csak ezer évvel később tudunk hasonló építményeket emelni. A „még valami” a Schmidt magánmúzeum. Hihetetlenül gazdag gyűjtemény a kőkorszaki eszközöktől a XX. századig. A vas-korszak első nyílhegyei, görög vázák, római ötnyakú üvegkanacsó, középkori fegyverek és teljes páncélok, Rákóczi kori kúrucs és labanc egyenruhák, 48-as ágyú, rengeteg szuronyos puská, kard és pisztoly, átlőtt, véres zászló stb...

Aztán külön a bútorok a XV. századtól minden stílusban, egész szobaberendezések, Liszt Ferenc zongorája és egy egészen különleges gyűjtemény orvos műszerekből, könyvekből. Kirázott a hideg, amikor XVII. sz.-i fogorvosi „műszereket” néztem. Szólnék még a rendkívül gazdag óra-, könyv-, szőnyeg-, ruha-, pipa- és éremgyűjteményről, de ezt inkább látni kell.

A „Tó” vendéglőben vacsoráztunk. A hátsó teremben egy turistacsoport mulatott, húzták a fülükbe a magyarnótát, a hangulat ránk is átragadt. Az éjszaka is viszonylag rendben telt el.

VASÁRNAP REGGEL indultunk Kőszegre, itt persze a fő látványosság a vár és környéke volt. Jellegzetesség, hogy belső várát a külső falak teljesen kör-

befogták. De csak 3–4 méter magasak. És ha elgondolom, hogy Jujsics Miklósnak ezer embere sem volt... méltó társa lehet ez a vár Eger dicsőségének. A vármúzeumban elsősorban fegyvereket lehet látni, ezeket viszont a legnagyobb választékban. Rettentő súlyos vérték, pallosok, buzogányok. Nem lehetett gond annak idején az „Edzett ifjúságért” mozgalommal. A sok látnivalótól kiszáradt a torkunk, de szerencsére a lovagteremben egy hangulatos presszót találtunk. Nemcsak a vár, hanem a város is műemlék. Szűk utcái, templomai Pécs belvárosához teszik hasonlóná, csak csendesebb, nyugodtabb.

Délután hazaindultunk. Újbold érintettük Szombathelyet, megnéztük a város melletti arborétumot. Ez megint olyan volt, amit még sohasem láttam. A világ minden tájáról összegyűjtött több ezer növény bámulatos gazdsága. Külön rózsakiállítás és kaktuszgyűjtemény. (Ez utóbbiból vásárolni is lehetett és sokan éltek is a lehetőséggel.) Egyébként itt minden növény védett és persze az arborétumban élő kisállatok, madarak is, amelyek nagyon szelídek. Továbbhaladva, a Balaton mellett többen ki akartak szállni, mert az alkonyi fényben felbukkanó sümegei vár ellenállhatatlan, festői látványt nyújtott. Sajnos, nem volt már időnk.

ESTE HÉT ÓRÁRA Kaposvárra értünk, ahol első osztályú vacsora várt bennünket. Még némi alkoholt is fogyasztottunk, én is vettem a közeli presszóban egy sörösüvegni bonbonmeggyet.

Este fél tízre hazaérkeztünk. Ennyit láttunk két nap alatt 250 Ft-ért.

Hernádi Ferenc

Szebbé varázsolták környezetüket

A IV. alapszervezet KISZ-fiatalsági legutóbbi KISZ-gyűlésükön felajánlották, munkahelyük környékét szebbé varázsolják, és a két barakk közé eső „zöldterületet” gyomtalanítják, parkosítják. Az elhatározást tett követte.

Megbeszéltünk egy napot, mikor a tagság java része ráér és munkaidő után ott maradtunk dolgozni. Az idő is nekünk kedvezett, Ragyogóan süttött a nap. Előkerültek a szerszámok. Először a nagyobb gazt szedtük ki, kisebb-nagyobb sikerrel. Aztán a munkát felosztottuk magunk közt. Ami gazt nem tudunk kiszedni, azt lesaroltuk.

A tagság egyik része kikapálta a földben maradt gyökereket, a másik része gereblyézte, két-három személy pedig vasillattal veté a kezébe és hordta egyrakásba a sok szemetet.

Rövid idő alatt megszabadítottuk a díszcserjéket és a kis fákat (meggyfa, almafa, aranyeső) a sok gyomtól. Közös megegyezés alapján mindenki kiürítette zsebeit és ami pénz volt benne, azon cölát vettünk. Így már nem volt probléma, ha valaki megszomjazott. Ott volt a hűtőben a hideg cola és a szódavíz.

Munka közben senki nem nyafogott, nem panaszkodott, hogy fáradt. Mindenki szívvel-lélekkel csinálta, ami ki volt rá osztva, örömmel végezték munkájukat, hisz még süt-kérezhettek is a langyos őszi napsütésben. Munkánk végeztével elmentünk lefürdeni és örömmel mentünk haza, mert tudtuk, amit csináltunk nem csak azért van, hogy környezetünk szebb legyen, hanem hogy mi is élvezhessük a szebbé, hangulatosabbá varázsolt KISZ-parkot, melyben még egy-két nap-sütötte délutánt eltölthetünk.

Mihók Ilona

IFJÚSÁGI HÍRADÓ

A Pécsi Szikra Nyomda KISZ-szervezetének híradója

Szerkesztik: Simon Béla,

Somogyi István

Felelős kiadó: Kával András

79-5254 Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető: Szendrői György

Példányonkénti ára: 1,- Ft

Nyomdászokból hírességek III.

A reformáció szolgálatában

A reformációs mozgalmak előretörésétől, meggyökeresedésétől elválaszthatatlan a könyvnyomtatás XVI. századbeli története. A reformáció volt a nagy indítóerő, mely a magyar nyomdák életre hívta. A nyomdák túlnyomó részben hitvitázó könyveket jelentettek meg, protestáns prédikátorok tollából, akik felismerték és kihasználták a sajtó erejét. Az új eszméket a nyomtatott igék meginduló áradata segítette diadalra, a könyvnyomtatás pedig így vált szövegátvitelt könnyítő szerepéből kultúránk egyik legfontosabb eszközévé.

HUSZÁR GÁL (?—1575)

A reformáció korának vándorprédikátorai közül kiemelkedik Huszár Gál alakja, aki író, nyomdász és reformátor volt, kis szekéren vitt kézisajtója kezdete lett a későbbi nagy debreceni városi nyomdának.

Huszár Gál a könyvnyomtatást 1557. körül Bécsben, Hoffhalter Ráfaeltől tanulta. Nyomdát vásárolt, feltehetőleg magyar pártfogók anyagi támogatásával és azt Magyaróváron rendezte be. Az élő szóval és irodalmi fegyverrel való működésével kivívta a klérus haragját. A győri káptalan 1558-ban bevádolta Ferdinánd királynál, mint tévtanok apostolát és eretnek könyvek nyomtatóját. A fenyegető helyzetben a kassai városi tanács hívta meg magyar lelkésznek. Alig telepedett meg, 1560. október közepén királyi parancsra elfogták és börtönbe zárták. December 27-én a nép feltört a börtön aajtáját és kiszabadította prédikátorát, Huszár Gál álruhában Debrecenbe vette útját, melynek kálvinista önkormányzata számos üldözött reformátornak nyújtott menedéket.

Melius Juhász Péter, debreceni református püspök a nyomtatott betű hatalmas erejét a református hit terjesztésére használta fel. Kéziratban készen álló, hitvitázó könyvei már nyomtatásra készen várták Huszár Gált, 1561-ben jelent meg Melius első könyve, a *Szent Pál apostol levelének magyarázata*.

Huszár Gál további négy Melius könyvet nyomtatott, majd ismét útra kelt.

Nyomdai felszerelését Debrecenben hagyta, amit a későbbi debreceni nyomtatványok betűinek azonossága igazol. 1562. őszén Révkomáromban, majd Nagyszombaton reformátorkodott, az üldözötteségek miatt azonban mindkét helyről menekülnie kellett. Végül is a Nyitra vármegyei Komjátiban talált menedéket, ahol viszonylagosan nyugalmasabb éveket tölthetett. Itt íróként és nyomdászként működött, egymás után nyomtatta saját munkáit, valamint Bornemisza Péter *Postillá*-inak nyomtatását is megkezdte. A reformáció magyarországi megerősödésével Huszár Gál helyzete is megszilárdult. 1574-ben a pápai református egyház lelkészeként hívta meg, azonban egy év sem telt el, mikor 1575. október 23-án, a pestis elragadta.

Pápa temették el, nyomdáját Dávid nevű fia örökölte. Huszár Gál, a fáradhatatlan vándorprédikátor és könyvnyomtató emlékének egykori befogadó városa Debrecen, a „kálvinista Róma” állított szobrot, 1939-ben, mely Ohmann Béla alkotása.

A legelső debreceni nyomtatású könyv címlapja

BORNEMISZA PÉTER (1535—1585)

Bornemisza Péter író, könyvnyomtató, evangélikus lelkész volt egy személyben. Pesten született, 1535-ben, a wittenbergi, bécsi és padovai egyetemen tanult. Nyolc esztendő külföldi tanulmányai után protestáns agitátorként tért haza Magyarországra, többnyire a felvidéket járta. Hite miatt sokat üldözték, a Balassi család birtokán talált menedéket, itt egy ideig Balassi Bálint, a későbbi nagy humanista költő nevelője lett. 1558-ban lefordította Szophoklész *Elektráját*, a cselekményt a magyar viszonyokhoz alkalmazva dolgozta át.

Az 1570—80-as években írta hatalmas prédikáció gyűjteményét, ún. *Postillá*-it. A több mint tizezer lapot kitevő prédikációkötet a XVI. századi magyar élet valóságos enciklopédiáját nyújtja. A *Postillá*-k negyedik kötete tartalmazta, majd Bornemisza önálló kötetben is kiadta a *Predikacio Nagy sok czadaltos kisirtetekről*, szülő részt, mely korának eseményeiről, a polgárok, urak és egyházi személyek

erkölcstelen életmódjáról számol be, *Ördögi kísértetek* címmel később legismertebb művévé vált.

Bornemisza a könyvnyomtatást reformátor társától, Huszár Gáltól tanulta Komjátiban. 1573-ban Semptére húzódott, s itt nyomdát állított fel, folytatta a *Postillák* nyomtatását. Mancskovics Bálint nyomdással társulva még négy általa írt könyvet nyomtattak és adtak ki.

Könyveivel magára vonta az ellenreformáció haragját, és 1579-ben menekülnie kellett Semptéről. Balassi István detreki várban folytatta könyvnyomtatási tevékenységét. Itt nyomtatta ki a *Postillá*-k ötödik, utolsó kötetét, majd 1582-ben famesztes hangjegyekkel ellátott, népszerű *Enekes könyvet*. 1584-ben Rárbókra költözött, ahol szintén több könyvet írt és nyomtatott, itt érte utol a halál is, 1585-ben.

Bornemisza Péter tíz év alatt több könyvet nyomtatott, mint a korok bármely nyomdása egész életében. Munkássága során tucatnyi mű, 14 000 nyomtatott oldal kerül ki a keze alól.

SZENCZI MOLNÁR ALBERT (1574—1634)

A késő humanista protestáns írók közt a legjelesebb Szenci Molnár Albert. Bár életének nagy részét Németországban töltötte, a korabeli magyar protestantizmus elismert szellemi vezére, nyelvész és szótárfordító volt.

A Pozsony vármegyei Szenec született, tanulmányait szülőfalujában, majd Győrött és Göncön kezdte. 16—17 éves korában kikerült német egyetemekre, Wittenbergben, Heidelbergben és Strassburgban tanult, éhezve, nagy nélkülözések közepette. Járt Olaszországban és Svájcban, Genfben ismerkedett meg a kálvinista tanokkal, ezek után a lutheránus Strassburgban nem volt maradása.

Több várost is felkeresett, részint, hogy a könyvnyomtatás technikájával megismerkedjék. Így jutott el Frankfurtba, ahol J. Sauer nyomdájában volt korrektor.

1604-ben latin—magyar és magyar—latin szótárt írt és adott ki Nürnbergben. 1606-ban fordította le és 1607-ben nyomtatta ki *Szent Dávid királynak és prófétának százötven szoltára* c. könyvét.

Kijavítva újra kiadta Károli Gáspár bibliafordítását, 1610-ben jelent meg *Új magyar nyelvtan*-a. Könyveit német fejeke külföldi ismeretek magyarországi terjesztője. Nyelvtörténeti szempontból szótárai, munkái elsőrendű források.

A nagy író, nyomdász, nyelvész és reformátor emlékét Debrecenben Pásztor János szobra őrzi.

delmek és könyvkiadók jóvoltából német földön nyomtatta, életének alapja a protestánsok nemzefölötti összetartása volt.

1613-ban Batthyány Ferenc gróf meghívására Magyarországra költözött, Rohanon volt lelkész, majd a gyulafehérvári főiskolán tanár. Mivel itthon nem sikerült nyomdát alapítania, visszatért Németországba. Oppenheimben nyomdafelügyelői állást vállalt, majd Heidelbergben tevékenykedett. Lefordította és kiadta a legelterjedtebb kálvinista prédikációs gyűjteményt és imádságos könyvet, 1624-ben Kálvin híres *Institutio*-it. Egyik legjelentősebb műve a genfi szótárak magyar fordítása.

1624-ben végleg visszatért Magyarországra, előbb Kassán, majd Kolozsvárott telepedett le. Hányatott élete 1634-ben fejeződött be, Erdélyben halt meg, a hagyomány szerint Kolozsvárott nyugszanak hamvai.

Szenci Molnár Albert, a magyar kultúra jelentős propagátora volt Európában, s ugyanakkor

Csak negyvenen?

Nagyon örültem, amikor az Ifjúsági Híradó szerkesztője megkért, hogy írjak pár szót a szakszervezeti könyvtár helyzetéről. Remélem, így egy kicsit fel tudom rázni a vállalat dolgozóit, hogy többen látogassák a könyvtárat. Sajnos mindössze 40 fő olvas, és ebből csak 11 a fizikai dolgozó. Akár így nézzük, akár az átlagos létszámhoz 600 főhöz viszonyítjuk, az arány nagyon rossz! A 30 éven aluliakat számba se lehet venni, mert mindössze hárman vannak.

Az is igaz, hogy nagyon sok könyvet megvásárolunk magunknak, de itt is található szép számmal útleírások, szépirodalmi könyvek, amiket február óta cserélgetünk, frissítünk. Közéjük 300 teljesen új könyv fog érkezni a könyvtárba, és így már 1000 db-ból lehetne válogatni. A vállalatnál új helyet, új szekrényt is kaptunk az ebédlőben, így kulturált körülmények között, rendszeresen kedden, és csütörtökön, fél kettőtől, fél háromig, szívesen látunk mindenkit, aki olvasni szeretne, annál is inkább, mert a nyomdásznak is használ, ha fejleszt a szókinccsét, tudását és mellette még szórakoztatja is magát.

Bunyevác Györgyné
könyvtáros

Nívódíjasok

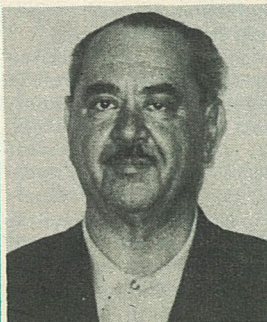
Németh Antalné

1925-ben született. Az általános iskola elvégzése után került a Pécsi Doboz Üzembe. Itt 1939-től 1944-ig mint betanított munkás dolgozott.

1943 őszén férjhez ment; s 1944- majd 1947-ben született gyermekei nevelése céljából otthon maradt.

1952. április hó folyamán ismét munkára jelentkezett a Pécsi Szikra Nyomdába, ahol azóta is dolgozik. 1954-ben szakszervezeti bizalmi, majd vezetőségi taggá választották. Szakszervezeti tevékenységéért, valamint az üzemben végzett jó munkájáért 1977-ben „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült; majd az 1978. március 8-i nemzetközi nőnap alkalmából a Szovjetunióban részt vehetett a leningrádi ünnepségeken.

Minden munkája arra irányult, hogy az üzemnek és dolgozó társainak hasznára legyen.

Gratzner Ferenc

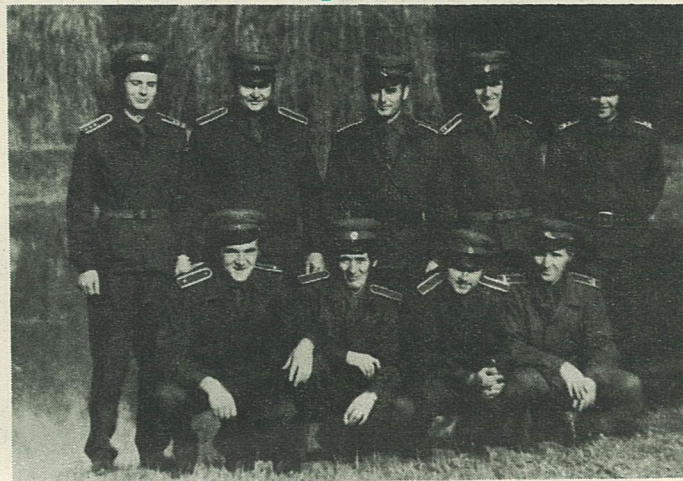
1935-ben került a Pécsi Szikra Nyomda jogelődjéhez ipari tanulóknak. Azóta itt dolgozik. 1954 óta telepvezető a mohácsi telepen, ahol sikerült elérni azt, hogy az üzem mindig nyereséges, a munkatársak közötti kapcsolat pedig nagyon jó, szinte baráti.

Köszönet a részvételért!

Izomlázunk elmúlt, már derűsebben tekintünk vissza műünk-re. Október 20-tól november 3-ig minden hét végén parkosítottunk. Jobban mondva ástunk, csákányoztunk, lapátoltunk, ültettünk. Ötvenen vettünk részt ebben a nagyon izzasztó mezőgazdasági munkában, amely, reméljük eredményes lesz, tavasszal kizöldellnek a kiültetett fák és bokrok.

A munka természetesen még nem fejeződött be. Erre figyelmeztet a tőzeghalom az északi oldalon, téglá és más építkezési hulladék szerteszét. A tél már nem alkalmas a tereprendezésre és füvesítésre, de tavasszal várja a fiatalokat ez a nemes feladat.

Fél másodperc döntött

A győztes csapat tagjai

Megyénk vállalati és szövetségi önkéntes tűzoltói mérték össze felkészültségüket október 20-án Szigetváron. A várparkban lezajló eseményen vállalatunkat Szilassy Endre (versenyraj-parancsnok), Bodovics József, Cifra Gábor, Csirke Jenő, Hangyál László, Köves Sándor, Kávai András és Mahó Lajos képviselte.

A borult időben 8 raj indult. A feladat 800 literes kis-motorfecskendő nyomóoldali leszerelése, valamint staféta. A feladat első részeként a tűzcsap megszerelésével két olyan hatékony sugart kell létrehozni, melyek képesek a sugárcsőtől 5 méterre levő céltábla tartályának feltöltésére. A feladatot a raj akkor hajtotta végre, ha mindkét sugár a céltábla tartályát feltöltötte. Ha a raj nem tudja végrehajtani a feladatot, vagy a parancsnok segít a szerelésben, akkor a versenyből kizárják.

A verseny második szakasza a staféta. Két fő egy-egy tömlőt gurít és teker. A tömlő feltekerése után egy-egy tűzoltóvödört ad át a váltó következő tagjának. A második két versenyző a megkapott vödörrel az ott levő vízzerelési helyről vizet vesz, és a másfél méter magasan levő 20x20 centiméteres billenő céltáblát 6 méterre megközelítve vízzel megpróbálja lebillenteni. Utána a vödörrel elfut a következő váltási helyre, és itt a vödört átadja a váltó két utolsó tagjának. A két fő a vödörrel elfut a váltási helytől 5 méterre levő két, egyenként 6 kilogrammos poroltóig. A vödört leteszik, a készüléket magukhoz véve eloltják a tepsiben levő tüzet, ezután átfutnak a célvonalon!

A verseny eredménye a következő volt: az első vállalatunk csapata 100,5 másodperccel, másodikik a komlóai Carbon Vállalat képviselői 101 másodperccel, harmadik a szigetvári Faipari ktsz. versenyző gárdája 103 másodperccel.

Jaskó Péter

UGLYAI JÁNOS

Értékelni kell ténykedésünk, ez a mi dolgunk

Megvizsgálni mi az, mit eddig tettünk, és mi az amit még

Megnyugodni nem lehet, mert időnk megállíthatatlanul

S aki ezt nem látja szüklátókörről, vagy mondhatnánk

Egyszer majd lidércként nyomja lelkünket

egy nyomasztó kérdés, mely itt lakozik bennünk

És nem tudjuk majd felfogni, miért múlt el

értelmetlenül életünk, melyet oly nagyon szerettünk.

Válaszra várva ülünk öszülő fejjel némán, hallgatagon,

Utunkon már csak a halál szele kísér

S választásra várva nyugtalanul töprengünk, de egy álunk még néha

Visszatér és könnyet csal szemünkbe, mert úgy érezzük,

Hiába éltünk, hiába akartunk izzó szenvedéllyel

S e érzésnél jobb a halál, mely úgyis elragad.

S megszüntet minden kételyt, mely míg

Emberek! Döntésekből áll rövid életünk, és ezektől

Nem szégyen bevallani, ha valamit rosszul látunk

De az már szégyen ha ennek tudatában valamit

Dönteni csak felelősséggel lehet, mert az visszaüthet,

S ilyenkor az ember könnyen bajba is kerülhet.

Nincs megállás, várni nem lehet, mert az idő

De akkor már csak egyet tehetünk,

S ilyenkor az ember könnyen bajba is kerülhet.

Nincs megállás, várni nem lehet, mert az idő

De akkor már csak egyet tehetünk,

S ilyenkor az ember könnyen bajba is kerülhet.

Nincs megállás, várni nem lehet, mert az idő

De akkor már csak egyet tehetünk,

De akkor már csak egyet tehetünk,

ELPIHENHETÖNK!

Dursusz Magazin

Ettől leszünk...

Mottónk a régi: Akinek nem inge, ne vegye ma gára. Ebben az évben is igyekeztünk egy oldalba sűríteni azokat a vidám írásokat, melyek kel örömeinket, gondjainkat mutatjuk be humoros formában. Aki esetleg magára ismer, az nem a véletlen műve, de nem győzzük hangoztatni, hogy senkit sem áll szándékunkban megsérteni.

Rémhírek

Bizalmas körből értesültünk, hogy jövő évben nemcsak az alkalmazottak kapnak nyáron ventilátorokat a nagy hőség enyhítésére, hanem a gépszedők is. Így nem kell már a gépszedőből Balatont csinálni, hogy a nagy meleg elviselhetővé váljon.

*

Január 1-től minden dolgozónak fog jutni Hétfői Dunántúli Napló (még a délutánosoknak is) — ezt az ígéretet kaptuk az illetékesektől, sőt még azt is elintézték, hogy nem a selejt kerül kiosztásra.

*

Négy új vágó szakmunkás kezd meg hamarosan a munkát, akik értesülve üzemünk gondjairól, azonnal jelentkeztek vállalatunknál. Arról, hogy a régiék meddig maradnak még, nincs tudomásunk.

*

Új oltóanyagot fedeztek fel a kutatók, melynek hatására az ofszet gépmesterek könnyűszerrel és kiváló minőségben képesek kinyomni SZINESBEN a napilapot. Az új készítményből vállalatunk vezetősége nagy mennyiségben rendelt.

KÉZISZÖDŐ TANÉLOKAT FŐVESZÜNK

KÖVETELMENY: Lyó hejesírás és magos kulturális színvonal... (iskola)

KÖLTÖZIK A KÜLSŐ KÖTÉSZET

Megtudtuk, hogy a külső kötetészet be fog költözni a központi üzem melletti új épületbe. Itt lesz az új papírraktár is. Kérünk minden szülőt, hogy értesítse gyermekeit, unokáit, akik részt vehetnek majd újabb létesítményünk átadásán.

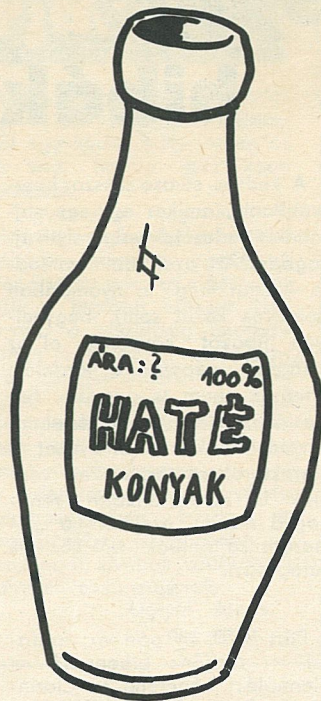
A DURSUSZ MAGAZINBA SZANT CIKKEM HELYETT MINDENNEL MEG VAGYOK ELEGEDVE

Az oldalt írták és a rajzokat készítették: Simon Béla, Hernádi Ferenc, Király József.

Anopannon János

Tíz négysoros groteszk

- 1 — Engem elhagytak az emberek s az élet is magamra hagyott! — szomorúan emígy kesereg egy nemrégien elhantolt halott.
- 2 — A vízbe estem, de kihúztak; így lettem én élőbből halott, pedig nekem csak jót akartak, de nem tudták azt, hogy hal vagyok!
- 3 — Engem a sok pénz nem boldogít, és főleg a fém nem lelkesít, jobb nekem egy kis száraz kenyér! — mondta vidáman egy kis egér.
- 4 — Nő létemre én olyan nagyon szeretem a sok pici lyukat, pedig nem ferde a hajlamom! — így áradozott egy sajtukucac.
- 5 — Már sok embert belém fojtottak volna, de eddig még nem tudtak, mert az emberek nagyon nagyok, és én csak egy kanál víz vagyok!
- 6 — Nem kell azonnal mellre szívni és bosszankodva füstölni, ha a másíknak van igaza! — mondta egy égő cigaretta.
- 7 — Rámbizonyították, hogy a jég éntőlem származik, és ezért aztán gyerektartást fizetek! — panaszkodott búsan a hideg.
- 8 — Én csak a rossz időt szeretem, a sok napsütés árt nekem, mert ha süt, akkor nekem ágyó! — suttozta borúsán egy felhő.
- 9 — Egész életemben csak jártam, de a világot mégsem láttam, mert sohasem kelhettem útra! — sóhajtozott egy falóra.
- 10 — Szerettünk volna művelődni, de mindig csak minket nyomtak ki, pedig olvasni úgy szerettük volna egymást! — szóltak a betűk.

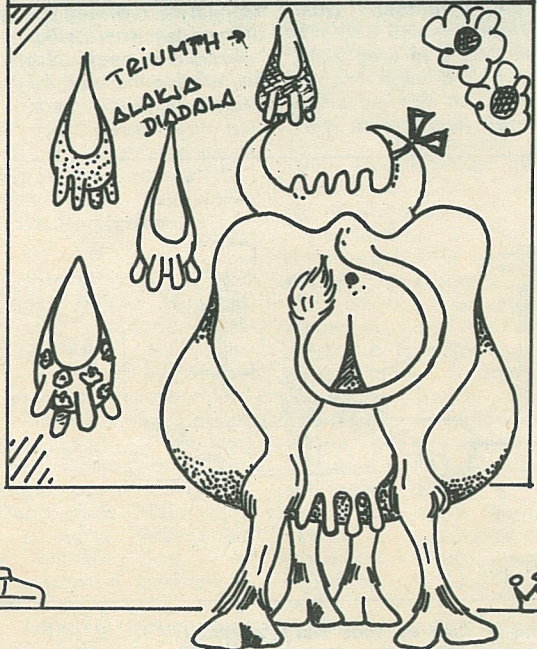
Allítólag az új ital árát januártól „rendezni” fogják és lehet, hogy a gyártó cég a „HATÉ” alapanyagot takarékosági okokból mellőzni fogja.

Vajszíniü köpenyek

Még merje valaki azt mondani, hogy a vállalat nem tesz meg mindent a dolgozók jobb közérzetéért. Ime a legújabb példa. Szeptemberben a kéziszedők, tördelők, berakonok stb. részére nagyon szép, modern vonalú, VAJSZINU munkaköpenyt osztottak ki. Minden bizonnyal a zseniális ötlet szerzőjét — aki bátran szakított az évszázados hagyományokkal, mely szerint a sötét színű köpenyek a célszerűek a nem éppen tiszta munka miatt — azóta már jutalomban részesítették.

Ezen a példán felbuzdulva közreadjuk néhány ötletünket, melyek megvalósítása esetén vállalatunk illetékesei emelt fővel mondhatják: nálunk aztán a dolgozók mindenből a legjobbat kapják. Ime a javaslatok: az Opera-szappan helyett mindenki szívesebben használna FA-szappant; a védőételek sorában örömmel üdvözlőnénk a kakaót, banánt, esetleg narancsot; a gépszedők is kényelmesebben dolgoznának a forgatható tv-fotelban (és természetesen az alkalmazotti állomány is.) Még sorolhatnánk az ötleteket, de minden bizonnyal az illetékesek nincsenek hiányában ezeknek. Most már a megvalósításon a sor.

FEHÉR NEMŰ VÁSÁR

Sajgó hibák

A kedves olvasó sokszor bosszankodik, amikor egy-egy sajtóhibát fedez fel valamelyik újságban. Azt azonban nem tudja (sokan még a nyomdában dolgozók közül sem), hogy milyen hibákat követnek el az újságírók, gépszédők, tördelők, amelyek nem is annyira helyesírási, mint inkább értelemzavaró hibák, s amelyeket a korrektoroknak észre kell venniük. Új sorozatunkban rendhagyó módon ezekből a „kimaradt sajtóhibák”-ból közlünk válogatást.

✱

Párt B. B. = párt-vb; tarifóri = tarifóri; bibennálé = biennálé; Táncrend és Clorinda = Tancred és Clorinda; kiskorú = KISZ-korú, köztisztasági Egyetem = Közgazdasági Egyetem.

A határőrös objektuma, ahol megállunk, mindenre inkább hasonlít, mint laktanyára. Nyírott sörény, fenyők, virágok és szépen gondozott pázsit. A kapuhoz velünk egyidőben érkezik be egy járőr, hosszú szíjon vezetve egy jól megtermett német juhászt.

(Ezüstkalász c. lap)

Sürgős intézkedés történt a kocalétszám növelésére, a búgatók gyorsítására, és az ágazattól a szocialista brigád felajánlásokkal együtt a tervezett eredményt várjuk.

(Bikali Híradó)

Tehénértékesítésnél külön minőség szerint lehet csak átadásra berendelni a marhákat.

(Újpetrei lap)

Divat: utazáshoz vigyünk magunkkal napszemüveget, színes fa- vagy műanyag gyöngysort, széles karimájú kalapot, boldondos fürdősapkát.

Az eperből készült nagykorú fagyalt a legkaprosabb (legkapósabb).

Rangmária a telefonkönyvben — rangmária.

A klasszikusokat eladták — klassziszokat.

Hidason a feketeribiszke ugyancsak kitétt magáért.

(Szövetkezeti Híradó)

A két kiállítás után levonható tapasztalatok azt mutatják, hogy a felvevő piacok igénye most pasztell színek felé hajló rongyszíneket ívben tolódik el.

(Szövetkezeti Híradó)

A melóssal, pontosabban meóssal, egy városzéli kis-kocsmában találkoztam. Rettenetesen részeg volt, és néha-néha felzokogva egy pálcát siratóéneket dúdolgatott halkán. Mivel nekem van lelki világom, odamentem hozzá és megráztam a vállát. Ember! Miből tudott ennyire berúgni?!

— Uram — felelte — én most közlékeny leszek Önnel...

— Ezzel hallgattunk egy órácskát. Végül — újabb tizenkét féldeci után — megszólalt. Drága pajtikám... Én a Segédeszköz és Lendkerék Javító Vállalatnál (röviden: SELEJT) dolgozom meósként. Új üzemenk nemrég épült vasbetonból, szép alumínium ajtókkal és ablakokkal. Ezeket valami tömítő gumival szigetelni kell. Namármost, az építés után maradt néhány mázsás tömítőgumi. Ezt, mint fölösleget, az illetékesek elégették. Csak télen derült ki, derült ki az ég a puszta felett pam-pam..., szóval, hogy nálunk a meős szobában nem elég a tömítés, jobb szigetelés kellene. Szabályosan átfújta a szél az ablakkeret résein.

Nosza, szóltunk az illetékeseknek. Az első illetékes meghallgatott és továbbad-

ta második illetékesnek, valahogy így: kérlek, a meósnál valami nincs rendben az ablakokkal, a hidegre panaszkodnak. Második illetékes ezt elmondta harmadik illetékesnek: te, a meósnál nincs rendben a fűtés és azt hiszem, egyéb gondok is vannak.

Csak mese...

Hamarosan megkapta a jelentést a negyedik illetékes: a meósok nincsenek megelégedve a munkahelyükkel. Negyedik illetékes alapjában jólelkű volt, így bólintott. Am legyen. Kiköltöztettek bennünket egy másik szobába és elkezdődött a javítás.

Ekkor annyira zokogni kezdett, hogy ronggyá ázott a zsebkendőm, amit gondolatlanul kölcsön adtam neki. Végül sikerült megnyugtatom, és így folytatta: —... hukk!... a betonpadlót műanyaggal burkolták, almenyезetet szereltek fel, a falat pedig fával... érti

uram? — fával burkolták. Nem mondom, valóban nagyon szép lett.

— És az ablak?

Ezt kérdeztük mi is. Hát persze! — mondták az illetékesek. — Természetesen. Kaptunk fém virágtartókat, még egy telefont és önműködő függönyhúzókat is.

— De az ablak!

Ezt kérdeztük mi is. Az illetékesek kedvesen bólogtak. Kaptunk új (egyforma) székeket, asztallámpákat, golyós- és töltőtollakat...

— De hát az ablak!? — kérdeztem, már kissé idegesen.

— Ja, az ablak? — nézett rám fáradtan — azon most is befúj a szél és befolyik a víz. Csak most nem látják, ahogy lecsorog a faburkolat mögött. A műanyagpadlón szépen összegyűlik a víz, és utána mindig jön a takarító egy vödörrel és minden meg van oldva. A faburkolat pedig jó anyagból van. Állítólag két-három évig is eltart, mire teljesen elrohad. Akkor pedig... legfeljebb kicserélik.

Mosolyogva csóváltam a fejem. Részeg ember fecsegése... ostobaság. Látszik, hogy most találta ki az egészet...

H. F.

Nyelvújítás

Szép hazánkban divatba jött a magyar nyelv korszerűsítése — sajnos nyugati gyógyszerekkel. Most nem a hivatali vagy a műszaki nyelvre gondolok és nem is a már megszokott, idegen szavakra, mint camping vagy disco. De a további beözönlés hamarosan jöveteletlen károkat okoz nyelvünkben és ennek hiúságunk és nyájképűségünk lesz az oka.

A múlt héten olvastam egy táblán a Konzumban: engedményes ruhavásár az emeleten, a shop-ban. A „shop” magyarul boltot, üzletet jelent. Szegyetlünk leírni?

A Naplóban egy cikkben, „Kovács úr lelki szemei előtt megjelentek a közúti táblák ezzel a felirattal: Radar kontroll”. Természetes. Az a kifejezés, hogy „sebességellenőrzés” meg sem fordulhatott volna a fejében. Legalábbis az újságíró szerint.

Sokáig használtam Barbon arcszeszt, mert nem tudtam kimondani, hogy Fabulon pre shave, vagy after shave.

Ennél még szomorúbb, hogy gyakran az étvágyamat veszik el. Például a „hot dog” (forró kutya), aminek magyarul végképp semmi értelme. De ta-

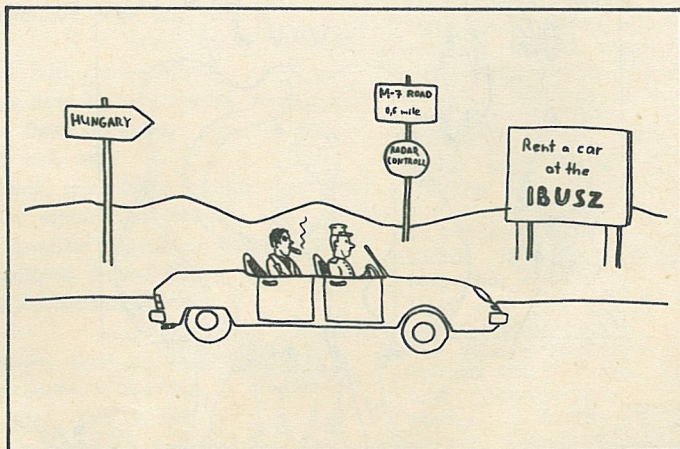
lán lehetne töltött kiflinek, vagy akár meleg szendvicsek nevezni. Hasonló szó a most elterjedő „hamburger” is. Még nem lenne késő hús pogácsának keresztelni. (hiszen valóban az). És még egyet: ne engedjük divatossá válni a löncsöt (ami ráadásul hibás ejtésű alak), maradjunk meg a jó öreg ebéd szónál. Ugyanis a lunch Angliában és az USA-ban egyaránt déli étkezést jelent, tehát sem-

mi köze a magyar uzsonna fogalmához.

Persze valószínű, hogy itt leírt nyelvívó igényem túlságosan Science Fiction, vagy röviden Sci-fi, amit ugyan tíz emberből kilenc rosszul ejt ki, de nem marad meg a „parlagi” tudományos-fantasztikusnál.

Azért én mégis bízom, mert ősi magyar mondás, hogy: minden jó, ha happy-end,

— h —

— Mondja Jim, ez már Magyarország?

— Yes sir.

— Akkor szóljon a tolmácsnak, hogy el van bocsátva...

A legutóbbi számban közzölt cikkem csupán negatív tapasztalatokra épült. Bár most is akadt egy téma, mely kapcsolódik az akkor írt bíráló sorokhoz, mégis úgy gondoltam, hogy a pozitívumok is megérdemelnek pár sort.

Először a kedvező tapasztalatokról. Szemléletbeli változások történtek egyes közvetlen vezetőknél, s ez már érezteti hatását. Többek között a köteteset l. üzemi szűnkben a rend-tisztaság megfelelő biztosítására az utóbbi időben nagyobb gondot fordítanak. A munkavédelmi oktatások előírás szerinti elvégzésével – sajnos, ma még ez nem magától értetődő mindenütt – a dolgozók munkába állás előtt történő rendszeres ittassági vizsgálatával stb. igyekeznek megfelelő munkafegyelmet, s ezen keresztül elvárható biztonsági fegyelmet kialakítani.

Munkavédelmi őrjárat

Röviden fogalmazva

Egy másik példa. Mohácsi telephelyünket minden dolgozónknak meg kellene tekinteni. Az a családi légkör, tisztaság, rend, mely ott található, figyelemre méltó, és ami külön érdeklődésre tarthat számot, az az, hogy miért tudnak vigyázni az ott dolgozók mindenre, amit jó érzékű társaik második otthonuk kialakítására fordítottak. Ott nem lennének renitenskedő személyek? Nem akarok sértő lenni, de biztos akadnának, ha a vezetők, s főleg a többség nem gyakorolna olyan hatást rájuk, melyek más magatartása készítik őket. Valahogy így, ilyen

közösségi szellemben kellene nálunk is minden területen elkezdeni az előrelépést. Vajon nem lenne nagyobb kedvük a munkához a rotációs üzemünk dolgozóinak, ha egy tiszta, rendezett üzemi részbe kellene bemenni dolgozni. Az a majdnem állandóan mondható felfordulás is kedvezőtlen pszichikai hatással van az ott dolgozókra, nem csoda, ha e veszélyes gépeknél ennyi baleset történik.

Az új művezető feladata rendkívül nehéznek mondható, de talán idővel meg tudja szüntetni azt a kedvezőtlen munkahelyi légkört, ami

minden probléma kialakulásának az okozója. S végeztül egy kérés, mely ebben az év végi hajrás időszakban aktuális.

Vigyázzunk magunkra és társaink egészségére! Nem véletlen, hogy az országban mindenütt erre az időszakra esik a legtöbb baleset. Nagyon a feszültség mindenkiben a fokozott munkatempó következtében. Gondoljunk arra, hogy a közelgő ünnepeket családunk körében kellemesebb eltölteni, mint a betegágyban.

Balesetmentes év végét, eredményekben gazdag és balesetekben szegényebb új esztendőt kívánok vállalatunk minden dolgozójának.

Uglyai János
mv. vez.

Balás Ferenc szb-titkár nyugdíjba ment

„Még egy pillanat és máris rendelkezésedre állok!” – mondja Balás Ferenc és ahogy én neveztem, Feri bácsink, vállalatunk szb-titkára, invitál be a kis kuckójába. A leülés pillanatában láttam arcán, hogy talán a búcsúást követő napon is nagyon nehéz lesz szóra bírni. Így maradt egy kis „hadicsel” és elsődlegesen a hétköznapi „fecsegtünk”. Aztán mindjobbán belelendülünk a 28 év történetébe.

*

A kezdeti év 1952., amikor is a Tolna megyei Naplónál kezdte mint korrektor. 1953-ban a Kiss Károly vezette Dunántúli Nyomdavidálatnál ugyanebben a státuszban folytatta munkáját. Még ebben az évben lép be a szakszervezeti mozgalomba és hamarosan tagja lesz a szakszervezeti bizottságnak. Majd 1954. február 1. óta a Pécsi Szikra Nyomda állományában folytatja a korrektori tevékenységét.

1963. évben a szakszervezet jelölőbizottságának alapján

választják szakszervezeti bizottsági taggá. 1965-78-ig a korrektor csoportnak vezetője lesz. Kettős feladatot vállalt, hiszen a munka kötelezettsége elsődleges feladata volt, ez mellett megtörhetlenül, igaz hittel intézte másik feladatát a szakszervezeti tevékenységet.

Arcán huncutul mosolyog a szerénység mellett, ha félszavakból is, de megértettem, hogy tűzön-vízen keresztül kellett vinnie egy-egy nagyobb volumenű ügyet. Nem mondja tovább, de én érzem, hogy mondaná. Szerényen feleslegesnek tartja, hogy arról beszéljen. Egy mondatot azonban sikerült elcsipnem. Talán a visszapillantás perceiben, tűnődve ejtette el, hogy némelykor még a legközvetlenebb hozzátartozót, feleséget, családot és rokonokat, ismerőseket is félre kellett tennie az igaz ügyért. Megtanult az írógépen gépelni, hogy szabad szombatokon és vasárnapi pihenőnapokon is a kötelező adminisztrációt elvégezhesse.

Mindenáron ki akart bújni a kitüntetésekkel és elismerésekkel kapcsolatos kérdések elől, de azért belevágott és elmondta, hogy 1967-ben érte először a legnagyobb meglepetés, mikor is megkapja a Könnýüipar Kiváló Dolgozója kitüntetését. A családdal megosztva örültek ennek a szép ajándéknak. Majd sorban következnek, kétszer a Vállalat Kiváló Dolgozója, majd ismét kétszer a Szakszervezeti munkáért bronz-, majd később az ezüsthfokozat boldog tulajdonosa.

1967-ben vállalatunk egyhangú szavazata alapján vá-

lasztják meg szb-titkárrá. 1969-ben válik nehezzé feladatainak ereje, de élettapasztalatai és az eltöltött 6 év alapján az azóta elhunyt Melles elvtársal az élen egy új nyomdáról álmodva harcolnak az illetékes tanácsi szervekkel az új nyomda területéért. Nagyon sok nehézségbe ütközve akarják meggyőzni az illetékeseket, hogy a régi nyomda mellett területbővítés legyen. Elhasznált és kihasznált épületeket akarnak megvetetni velük, de állhatatosan küzdenek az új nyomda megépítéséért. Sikerrel!!!

A nyomdászegylet 100. éves megalakulásának jegyében született a gondolat és a későbbi megvalósítás, mely alapkövetéssel kezdődött. Hiszen az alapkövetéltől az átadásig így is nagyon sok tanácskozásra került sor. Mindezekben Feri bácsi is részt vett. Még ebben az évben merül fel benne a gondolat, mi volna akkor, ha a dolgozó közösséget a kollektív munka jutalmaként aranygyűrűvel jutalmazná meg a vállalat vezetősége? Ebben is egyetértés született Melles elvtársal egyetemben, habár az akkori vállalati vezetők köréből többen ferde szemmel fogadták az ötletet. Harcolt, de eredményesen. Ma már azoknak a dolgozóknak, így Feri bácsinak is, ott csillog az aranygyűrű, melyet mindannyian büszkén viselnek.

*

1973-ban 20 fős csoporttal megszervezi az önkéntes véradást, és javasolja az anyagi premizálást. Ezt követően ma már mintegy 120 főre emelke-

deit mögötte az önkéntes véradók száma. Ez is siker és büszke is erre. 1976-ban ismét egy nagyon szép kitüntetés boldog tulajdonosa, hiszen a Munkáértrend bronz fokozatát adják át, kitartó, szívós munkájáért, 1978-ban azonban a szakszervezeti tevékenység sokoldalúsága miatt átadja hivatását, csoportvezetői tevékenységét, és így több ideje lesz foglalkozni kollektívánk ügyes-bajos dolgainak intézésében. A nyugdíjba vonulás napján a legmagasabb szakszervezeti kitüntetés, a Szakszervezeti Munkáért aranyfokozatát veheti át, egyben átadja szb-titkári feladatait, javait és tapasztalatait fiatal kollégáknak, Molnár Györgynek.

*

Nehéz volt erről beszélni mert úgy éreztem, hogy most már könnyek is rejtőznek a 16 év szakszervezeti és a 28 év munkanapjainak emlékeiben. Nem tudtam volna már én sem beszélgetni, de a további feladatok ott voltak előtte. Nem kívántam mást, és nem kívánhatunk mást mindannyian, mint hogy nagyon jó erőben és egészségben folytassa a megérdemelt nyugdíjas napok mellett, további munkáját.

Kezet szorítottunk, megcsókolt. Érzékeny pillanat volt momra búcsúznom egy olyan embertől, akinek sem haragosa, ellensége, sem közönye, de még pihenő ideje sem volt kollektívánk szent ügyének kivívására.

Nagyon szerette az embereket, ilyen boldogan ment Ő nyugdíjba.

Molnár Dezső

Véradás '79

Az utóbbi években rendszeresen megrendezzük üzemünkben a véradónapot. Ebben az évben 1979. október 12-én került erre sor. Vállalatunk dolgozói igazán dicsőre méltóan vettek részt ebben a nemes és emberbaráti cselekedetben. A már többszörös véradók mellett minden évben jelentkeznek olyan dolgozók is, akik először gyűrik le félelmüket és nyújtják karjukat az életet mentő vér átadására. Utána közülük nem is egy a véradás propagandistájává válik. Nem tudok elképzelni magasabb magasztosabb érzést annál mint amilyent az a tudat szerez, hogy beteg embertársaink egészségének helyreállítása érdekében tehetünk valamit.

Dolgozóink közül összesen 130 jelentkező volt. Közülük 20 dolgozótól valamilyen ok következtében most nem vettek vért. Tehát ezen a napon 129 dolgozó 51 liter vért adott. Ebből a létszámból 110 volt a vállalatunk dolgozója. A többiek: 18 sütőipari és egy tanácsi dolgozó.

A véradónap az igazgatói rendelkezés előírásainak betartása mellett zökkenőmentesen zajlott le, amelyhez nagymértékben hozzájárult Szakács Rudolfné vöröskeresztes titkár irányításával, Rittmann Ferencné, Kincses Ernőné, Kovács Ferencné, Fábian Józsefné, Balassa Istvánné, Blumenstein Ferencné és Tóth Lászlóné lelkiismeretes szorgalmas munkája.

Köszönet illeti mindazokat a dolgozókat, akik a véradásban példát mutató magatartásukkal vagy bármelyik területen végzett tevékenységükkel eredményesen járultak hozzá a sikerhez.

Balás Ferenc
szb-titkár

KERESD FEL TE IS

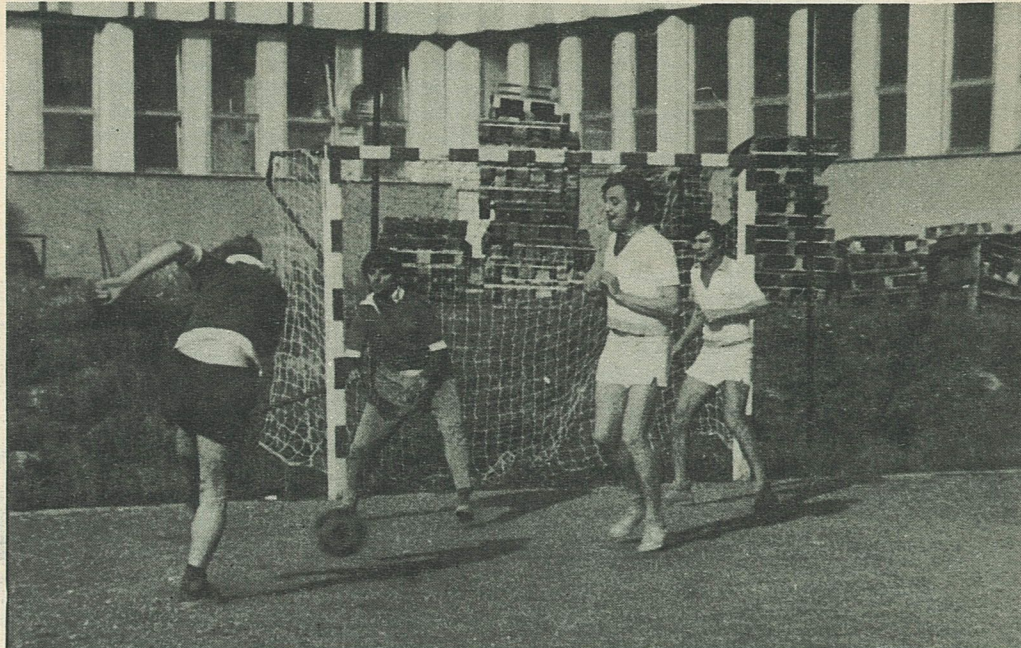
az

üzemi

könyvtárat

Kölcsönzési idő:
hétfő és csütörtök
fél 2-től fél 3 óráig

SPORT

Munkahelyi olimpia

A SZOT Elnöksége 1979. április 26-i határozata alapján az OTSH és a KISZ KB egyetértésével — 1980. január 1-vel bevezetésre kerül a Munkahelyi olimpia tömegnevelési és tömegsportmozgalom.

A Munkahelyi olimpia bevezetésével egy többévtizedes probléma oldódik meg, éspedig az egységes tömegsportrendszer hiánya. A Munkahelyi olimpia egységes rendszerbe foglalja a versenyszerű testedzési formákat, a természetjárást és a tanfolyamszerű testnevelést egyaránt. Ugyanakkor a tömegtestkultúrát visszahelyezi eredeti formájába és a munkahelyeket tekinti annak fő területének.

A határozat egyértelműen fogalmazza meg a Munkahelyi olimpia célját: „A munkahelyeken, a munkahelyi környezetben a dolgozók minél nagyobb tömegei számára a rendszeres testedzés, sportolás biztosítása”.

Üzemünkben a szakszervezeti bizottság a KISZ-bizottsággal együttműködve lapzártá után tárgyalja meg a Munkahelyi olimpia szervezésével kapcsolatos feladatokat.

November 7. Kupa

A Posta csapata lett az első

Vállalatunk szakszervezeti bizottsága ebben az évben is megrendezte a környező üzemek csapatainak részvételével a November 7. Kupa kispályás labdarúgó tornát. Üzemünket három együttes képviselte. Azt hiszem érvényesült az a mondat miszerint a kevesebb több lett volna. Legjobban közülük a 4. helyen végzett Szikra I. végzett, míg a másik két csapat a Grafika és a Szikra II. a torna utolsó két helyét foglalták el.

A nyolc együttes közül legjobban a Posta szerepelt. Ők lettek a November 7. Kupa védői egy évre.

A NOVEMBER 7. KUPA VÉGEREDMÉNYE

1. Posta	7	6	—	1	33-18	18
2. Kesztyű II.	7	4	1	2	21-20	14
3. BP.	7	4	—	3	35-24	12
4. Szikra I.	7	4	—	3	25-16	12
5. Kesztyű I.	7	4	—	3	17-16	12
6. Kanyérgy.	7	4	—	3	28-29	9
7. Grafika	7	1	1	5	6-32	4
8. Szikra II.	7	1	—	6	11-21	3

Az első helyezett Posta csapata